

slag bortfalder, hvis der bliver Flertal for Vædringsforslaget under Nr. 32. Jeg vil da anbefale mine Meningsfæller ikke at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 32, for saa vidt de ere enige med mig om det Forslag, jeg har stillet under Nr. 33 b. For en stor Del er dette Forslag enslydende med Forslaget under Nr. 32; der er kun andre Bestemmelser om Valgberettigelsen og Valgbarheden. Efter mit Forslag foretages Valget til Skolekommissionen saaledes, at Kommunalbestyrelsen vælger den ene Halvdel, hvoraf mindst en ud af sin egen Midte. Derved mener jeg, at man sikrer sig en Skolekommission, der vil være i Stand til at arbejde sammen med Kommunalbestyrelsen. Den anden Halvdel har jeg foreslaaet skulde vælges af de undervisningspligtige Børns Fædre, Plejefædre, og hvor Fædrene ere døde, af Børnens Mødre. Naar Folk, der have Valg mellem forskellige Skoler, altsaa velstaaende Folk, ville sætte deres Børn i Skole, er det Fædrene og Mødrene, der afgøre, hvor Barnet skal gaa i Skole, og ingen vil kunne bestride, at de ere de nærmeste til at bestemme dette. Naar jeg nu foreslaar, at Fædre og Mødre skulle vælge Skolekommissionen, er det navnlig for de Fædre og Mødres Skyld, der ikke have Valg mellem forskellige Skoler, men skulle sende deres Børn til en bestemt Skole, og jeg mener da, at det er rigtigt, at de saa Lov til at vælge, i hvert Fald Halvdelen af Skolekommissionen, at de kunne vælge de Mænd, som de anse det for heldigt at saa ind i Skolekommissionen, og som de tro ville arbejde for Skolen i den Retning, som de ønske. Jeg mener derfor, at dette Forslag er saa liberalt, at man ikke godt kan opstille noget, der er mere liberalt, og vil derfor bede mine Meningsfæller om at tilkendegive deres Enighed deri ved ikke at stemme for Forslaget under Nr. 32. — Vædringsforslaget under Nr. 34 er stillet af et enkelt Medlem (Klausen). Naa, det kan jo ikke nægtes, at det viser en overordentlig Bøvilje mod de fattige Børn, det ere vi vel alle enige om. Hensigten med Forslaget er naturligvis meget god, men jeg er overbevist om, at det ikke lader sig gennemføre. Det vil støde paa den stærkeste Modstand hos Befolkningen, i Landkommunerne i ethvert Tilfælde, og i disse er der heller ikke en saadan Nød, at man behøver at bespise Børnene, naar de komme i Skole. Desuden bør det være en frivillig Sag, og ad Frivillighedens Vej vil man ogsaa paa de Steder, hvor Nøden er saa stor, som den ærede Forslagsstiller mener, nok komme saa vidt, at man indretter det saaledes, at Bør-

nene kunne faa det Maaltid Mad, han gerne vil, de skulle have. — Under Nr. 35, 36 og 37 er der stillet forskellige Forslag, som foreskrive, hvorledes og af hvem Indstillings- og Kaldsretten til et ledigt Embede skal udøves. Forslaget under Nr. 37 har jeg tilladt mig at stille, det er ikke væsentlig forskelligt fra Forslaget under Nr. 35, jeg har kun ment, at de Myndigheder, som nu ere kaldsberettigede, ogsaa fremdeles burde være det, men i Tilfælde af, at den højtærede Minister hellere vil slutte sig til Forslaget under Nr. 35, skal jeg ikke have noget imod at gaa med ham i den Retning. Derimod kan jeg ikke være med til at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 36. Det foreslaar en saa vidtløftig og besværlig Valgmetode, at det jo, hver Gang den skal bruges, vil fremkalde stærke Behæjdelser mod Lovgivningsmagten fra Befolkningen over, at man har kunnet sætte en saadan Paragraf ind i en Lov. At man skal vælge et Nævn i et Sogn efter Forholdstalsvalgmaaden, vil være alt for besværligt, og jeg tror dog ikke, at man skal inblade sig derpaa. Vædringsforslaget under Nr. 39 er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Berntsen). Det er ikke noget slemt Forslag for Lærerne, det skal jeg indrømme, og for saa vidt kunde jeg altsaa gaa med til det, men det forekommer mig ikke at være noget godt Forslag for Folkestolen. Mærkeligt forekommer det mig, at baade Flertallet under Nr. 40 a og et Mindretal under Nr. 40 b have kunnet fremkomme med et Forslag om Afstedigelse af en Lærer. Baade Flertallet og Mindretallet have jo været med til at foreslaa, at sidste Stykke af § 14 skal udgaa, og ligeledes ere de med til at foreslaa, at § 19 skal udgaa, men ingen af disse to Forslag ere efter min Mening saa strenge for Lærerne som det, de nu have foreslaaet. — I § 14 sidste Stykke hedder det: „Ingen Oplysning kan finde Sted, uden at vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse dertil har meddelt sit Samtykke, dog at den, hvem Oplysning er nægtet, kan indante Sagen til Skoledirektionens, eventuelt til Ministeriets, Afgørelse.“ Dette Forslag, der jo ikke er nær saa slemt for Lærerne som det, der nu er foreslaaet, have de ærede Medlemmer dog ikke ment at kunne gaa med til. Noget lignende er Tilfældet med § 19, der lyder saaledes: „Alle Spørgsmaal vedrørende en Lærers eller Lærerindes Ret til Lønning eller Pension afgøres endeligt af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet uden at kunne indbringes for Domstolene.“ Det var man heller ikke tilfreds med, man vilde